يَعۡتَذِرُونَ إِلَيۡكُمۡ إِذَا رَجَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡۚ قُل لَّا تَعۡتَذِرُواْ
لَن نُّؤۡمِنَ لَكُمۡ قَدۡ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنۡ أَخۡبَارِكُمۡۚ وَسَيَرَى
ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩٤ سَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ
لَكُمۡ إِذَا ٱنقَلَبۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ لِتُعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡۖ فَأَعۡرِضُواْ
عَنۡهُمۡۖ إِنَّهُمۡ رِجۡسٞۖ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ
يَكۡسِبُونَ ٩٥ يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ لِتَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡۖ فَإِن
تَرۡضَوۡاْ عَنۡهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرۡضَىٰ عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ
٩٦ ٱلۡأَعۡرَابُ أَشَدُّ كُفۡرٗا وَنِفَاقٗا وَأَجۡدَرُ أَلَّا يَعۡلَمُواْ حُدُودَ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٩٧ وَمِنَ
ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغۡرَمٗا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ
ٱلدَّوَآئِرَۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٩٨ وَمِنَ
ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ
قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرۡبَةٞ لَّهُمۡۚ
سَيُدۡخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩٩

(94) Ipocriții care nu au participat la jihad înaintează scuze false musulmanilor atunci când se întorc de la bătălie, iar Allah îl îndrumă pe profet și pe credincioși să le răspundă: „Nu înaintați scuze false, nu vă vom crede cele spuse, Allah ne-a informat despre ceva ce este în inimile voastre, iar Allah și trimisul Său vor vedea dacă vă căiți. Allah primește căința voastră sau veți continua ipocrizia, apoi vă veți întoarce la Allah cel Atoateștiutor, care va spune tot ceea ce ați făcut și vă răsplătește pe merit, așadar căiți-vă și faceți fapte bune!"

(95) Fugarii vor jura pe Allah, atunci când vă întoarceți – o, voi dreptcredincioșilor - pentru a vă confirma scuzele lor false, pentru a se feri de blamarea și reproșul vostru, așadar lăsați-i dezamăgiți și abandonați-i. Ei sunt niște necurați defăimători, iar sălașul lor este Iadul, drept răsplată pentru ceea ce dobândesc prin ipocrizie și păcate.

(96) Fugarii vă jură – vouă dreptcredincioșilor – pentru ca voi să fiți mulțumiți de ei și să le primiți scuzele, nu-i acceptați, iar dacă voi veți fi mulțumiți de ei să știți că v-ați opus Domnului vostru, deoarece El nu-I acceptă pe cei ce nu sunt supuși Lui prin necredința și ipocrizia lor. Fiți cu băgare de seamă – o, musulmanilor – să nu cumva să vă mulțumească ceea ce nu acceptă Allah!

(97) Oamenii din desert, dacă nu cred sau devin ipocriți, necredința lor este mai înverșunată decât necredința celorlalți oameni ai orașului, la fel și ipocrizia lor. Ei sunt mai ignoranți în privința religiei și în cunoașterea obligațiilor, legilor și dispozițiilor care au fost pogorâte mesagerului datorită stării lor de duritate, exigență și lipsa de socializare. Dar Allah știe mai bine situația lor, nimic nu-I este ascuns, El este Înțelept în orânduirea și legiferarea Lui.

(98) Iar printre oamenii deșertului sunt ipocriții, care cred că averea cheltuită pe calea lui Allah este pierdută fără rost, din pricina iluziei că cel care cheltuie nu va fi răsplătit, iar cel care se zgârcește nu va fi pedepsit. Cu toate acestea, uneori el cheltuie de ochii lumii sau pentru faimă și așteaptă să să se coboare asupra voastră – o, voi dreptcredincioșilor - un rău și astfel să scape de voi. Însă Allah a făcut ca răul și consecințele grave pe care le-au dorit dreptcredincioșilor să se întoarcă asupra lor și nu asupra credincioșilor, doară Allah Aude ce spun, și Știe ce își doresc.

(99) Printre oamenii deșertului sunt unii care cred în Allah și cred în ziua de Apoi, iar prin ceea ce cheltuie pe calea lui Allah caută apropierea de El și un mijloc de a câștiga ruga profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru ei și iertarea lui Allah. Cheltuielile pe calea lui Allah și ruga profetului pentru ei reprezintă apropierea de Allah și convingerea că vor primi răsplata de la Domnul lor atunci când va fi cuprins de îndurarea nemărginită a Lui, care include iertarea și Raiul Său. Allah este Iertător al celor ce se căiesc dintre robii Săi, este Îndurător cu ei.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Domeniul faptelor și responsabilităților este cel mai bun martor pentru a dezvălui minciuna ipocriților de sinceritatea lor.

2 - Oamenii deșertului atunci când tăgăduiesc devin mai necredincioși și mai ipocriți decât oamenii din zonele urbane datorită naturii mediului în care trăiesc.

3 - Încurajează cheltuirea pe calea lui Allah cu sinceritatea intenției și răsplata măreață pe care o primesc.

4 - Virtutea științei și faptul că cel ce nu o deține este mai expus greșelii.

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ
لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ
ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠ وَمِمَّنۡ حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ
مُنَٰفِقُونَۖ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ مَرَدُواْ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا تَعۡلَمُهُمۡۖ
نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
عَظِيمٖ ١٠١ وَءَاخَرُونَ ٱعۡتَرَفُواْ بِذُنُوبِهِمۡ خَلَطُواْ عَمَلٗا صَٰلِحٗا
وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ
١٠٢ خُذۡ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ صَدَقَةٗ تُطَهِّرُهُمۡ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيۡهِمۡۖ
إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٞ لَّهُمۡۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٣ أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهِۦ وَيَأۡخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٤ وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ
وَرَسُولُهُۥ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٠٥ وَءَاخَرُونَ مُرۡجَوۡنَ لِأَمۡرِ ٱللَّهِ
إِمَّا يُعَذِّبُهُمۡ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيۡهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ١٠٦

(100) Primii care au crezut dintre emigranți, și care și-au părăsit căminele și țara, călătorind către Allah și dintre ajutoare [ansari] cei care l-au sprijinit pe trimisul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cei ce i-au urmat pe emigranți și pe ajutoare întru credință, în vorbe și fapte, Allah a fost mulțumit de ei, a primit legământul lor, și ei la rândul lor vor fi mulțumiți de El când le va dărui răsplată măreață și va pregăti pentru ei grădini cu palate pe sub care curg pâraie, în care vor sălășlui veșnic, și aceasta răsplată fiind izbânda măreață.

(101) Sunt ipocriți și printre cei ce sunt aproape de Medina dintre oamenii din deșert, și printre oamenii din Medina sunt ipocriți, au crescut în ipocrizie și au rămas statornici în ea. Tu nu îi cunoști - O, profetule! – Allah este cel care îi cunoaște și El îi va pedepsi de două ori: prima data în această lume, când va dezvălui ipocrizia lor iar ei vor fi uciși sau luați prizonieri, apoi îi va pedepsi în ziua de Apoi prin chinul din mormânt și mai apoi pedeapsa dureroasă în cel mai inferior nivel al Iadului.

(102) Printre oamenii din Medina sunt și cei care nu au participat la bătălie fără să aibă vreo scuză, ba chiar au recunoscut că nu au nicio scuză și nici nu au înaintat scuze false. Au amestecat faptele lor bune precedente cum ar fi supunerea față de Allah, respectarea legislației și lupta pe calea Sa cu o faptă rea și cer de la Allah să fie iertați, într-adevăr Allah este Iertător al robilor care se căiesc și este Îndurător cu ei.

(103) Ia - O, profetule! – din bunurile lor dania, prin care să-i curățești de murdăria păcatelor și nesupunerii și să le dezvolți faptele bune și roagă-te pentru ei după ce ai luat-o, deoarece ruga ta este îndurare pentru ei și liniște, iar Allah aude ruga ta și știe de faptele și intențiile lor.

(104) Să știe cei ce nu au participat la jihad și își cer iertare că Allah primește căința robilor care se întorc la El și primește milosteniile lor chiar dacă nu are nevoie de ele, îi răsplătește pentru ele, El îi iartă pe cei ce se căiesc dintre robii Săi și este Îndurător cu ei!

(105) Și spune - o, profetule! – celor ce nu au luat parte la jihad și s-au căit pentru păcatul lor: „Recuperați pierderea suferită, fiți devotați lui Allah în faptele voastre și faceți ceea ce îi place, astfel Allah, trimisul Său și dreptcredincioșii vor vedea faptele voastre iar în Ziua de Apoi vă veți întoarce la Stăpânul vostru care le știe pe toate, știe ceea ce ascundeți și ceea ce dezvăluiți iar El vă va vesti vouă ceea ce ați făcut în această lume și vă va răsplăti pentru asta!”

(106) Dintre cei care nu au luat parte la invazia de la Tabuk sunt unii care nu au avut nicio scuză, ei sunt lăsați să aștepte porunca lui Allah și judecata Sa, iar Allah va judeca cum va dori: ori îi pedepsește dacă ei nu se căiesc, ori îi iartă dacă se căiesc. Allah știe cel mai bine cine merită iertat și cine merită pedeapsa Sa, El este Înțelept în judecata Sa, iar aceștia sunt: Ka’b bin Malik, Marara bin ar-Rabi’ și Hilal bin ‘Umayya.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Este o mare virtute să te întorci în grabă la Allah, să emigrezi de dragul Său, să susții religia și să urmezi calea predecesorilor pioși. 2 - Numai Allah este cel care cunoaște știința nevăzutului, nimeni în afară de El nu știe ceea ce este în inimi. 3 - Cei care au păcătuit dintre dreptcredincioși speră că Allah le va primi căința și îi va ierta dacă se căiesc și fac fapte bune.

4 - Obligativitatea daniei, virtutea ei și rolul important pe care îl are în creșterea averii și curățirea sufletelor de zgârcenie și alte boli.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبۡلُۚ
وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ
لَكَٰذِبُونَ ١٠٧ لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ
مِنۡ أَوَّلِ يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ رِجَالٞ يُحِبُّونَ أَن
يَتَطَهَّرُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُطَّهِّرِينَ ١٠٨ أَفَمَنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ
عَلَىٰ تَقۡوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٍ خَيۡرٌ أَم مَّنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ
عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٖ فَٱنۡهَارَ بِهِۦ فِي نَارِ جَهَنَّمَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي
ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنۡيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوۡاْ رِيبَةٗ
فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
١١٠ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشۡتَرَىٰ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَنفُسَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُم
بِأَنَّ لَهُمُ ٱلۡجَنَّةَۚ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقۡتُلُونَ
وَيُقۡتَلُونَۖ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ
وَٱلۡقُرۡءَانِۚ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِۚ فَٱسۡتَبۡشِرُواْ
بِبَيۡعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعۡتُم بِهِۦۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١١١

ربع الحزب ٤١

(107) Printre ipocriți sunt și cei care au ridicat o moschee nu pentru preamărirea lui Allah, ci pentru a face rău credincioșilor, pentru a răspândi necredința prin susținerea ipocriților și dezbinarea dreptcredincioșilor, prin a oferi timp de pregătire celor ce luptă împotriva lui Allah și a trimisului prin construirea moscheii. Acești ipocriți vor jura: „Noi nu dorim decât binele credincioșilor!" Iar Allah mărturisește că ei sunt mincinoși în ceea ce pretind.

(108) Nu răspunde - O, profetule! – la chemarea la rugăciune a fățarnicilor, într-o astfel de moschee. Este mai bine să te rogi în moscheea Quba, care a fost clădită din prima zi pe evlavie (taqua) decât să te rogi în această moschee clădită pe necredință. În moscheea Quba sunt bărbați care doresc să se curățească de murdărie și răutate cu apă, și de păcate cu căință. Ei caută iertare, și Allah îi iubeşte pe cei care se curățesc de răutate, murdărie și păcate.

(109) Oare o moschee întemeiată din prima zi pe teama față de Allah, prin respectarea poruncilor Sale și îndepărtarea de la cele interzise de El, prin căutarea mulțumirii Sale prin fapte bune, este egală cu o moschee clădită pentru a face rău credincioșilor, a-i dezbina și pentru a întări necredința? Niciodată nu vor fi egale. Prima are o structură solidă, coezivă, ce nu poate fi dărâmată și cealaltă este asemeni unei clădiri construite pe o margine de prăpastie gata să se surpe și astfel clădirea s-a prăbușit în focul Iadului. Allah nu călăuzește un neam nedrept, necredincios și ipocrit.

(110) Moscheea pe care au înălțat-o va rămâne un rău greu și ipocrizie constantă în inimile lor până ce inimile lor vor pieri de moarte sau lovitură de sabie. Allah ştie foarte bine faptele robilor Săi și El este Înțelept în judecata Sa atunci când răsplătește binele și răul făcut. După ce a demascat intențiile ipocriților care nu au luat parte la bătălie, Allah a menționat și răsplata celor ce luptă pe calea Sa.

(111) Allah Atotputernicul a cumpărat de la credincioși sufletele lor - chiar dacă acestea sunt proprietatea Lui, drept favoare de la El – prețul fiind Paradisul. Ei luptă cu necredincioșii pentru a înălța cuvântul lui Allah, îi ucid pe necredincioși sau sunt uciși, aceasta este promisiunea solemnă a lui Allah în Tora, Cartea lui Moise, în Evanghelie, Cartea lui Iisus (pacea fie asupra lor) și în Coran, Cartea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Nimeni nu își respectă promisiunea mai ferm decât Allah, așadar bucurați-vă și fiți fericiți - o credincioși – prin legământul vostru cu Allah ați dobândit un câștig măreț, acest legământ este o izbândă măreață!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Iubirea lui Allah este constantă pentru cei ce se purifică de murdăria fizică și cea spirituală.

2 - Nu este o muncă egală, fapta făcută de dragul lui Allah este cea care va rămâne și înfăptuitorul ei va fi mulțumit, iar fapta celui care intenționează sprijinul necredinței și luptă împotriva credincioșilor este cea care va pieri iar înfăptuitorul ei va suferi.

3 - Legitimitatea jihad-ului și încurajarea lui erau valabile și în religiile care au precedat Islamul.

4 - Fiecare caz care duce la dezbinarea credincioșilor se datorează păcatelor pe care ei trebuie să le delase și să le înlăture așa cum fiecare caz care duce la unirea credincioșilor trebuie urmat, poruncit și încurajat.

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلۡعَٰبِدُونَ ٱلۡحَٰمِدُونَ ٱلسَّٰٓئِحُونَ
ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلۡأٓمِرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ
وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِۗ
وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٢ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ
أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ
مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١٣ وَمَا
كَانَ ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ
لَأَوَّٰهٌ حَلِيمٞ ١١٤ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ
هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمٌ ١١٥ إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ١١٦
لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ ٱلَّذِينَ
ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلۡعُسۡرَةِ مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٖ مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١١٧

(112) Cei care au parte de această răsplată sunt cei ce au delăsat ceea ce urăște Allah și s-au îndreptat către ceea ce atrage iubirea și mulțumirea Lui, cei ce au dat dovadă de umilință, de teamă față de El, de modestie și s-au supus necondiționat, cei care sunt mulțumitori în orice situație, postesc, împlinesc rugăciunea, poruncesc ceea ce a poruncit Allah și trimisul Său, opresc de la ceea ce a oprit Allah și trimisul Său, ei păstrează poruncile lui Allah îndeplinindu-le și față de cele interzise îndepărtându-se. Vestește – o, profetule! – acelor credincioși care au aceste caracteristici că vor avea parte de bucurie atât în această lume cât și în Lumea de Apoi.

(113) Nu se cade ca profetul sau credincioșii să ceară iertare de la Allah pentru politeiști, chiar dacă aceștia sunt rudele lor, odată ce s-a hotărât că vor intra în Iad, deoarece ei au murit fiind politeiști.

(114) Cererea de iertare a lui Avraam pentru tatăl său nu a fost decât din pricina unei făgăduințe pe care i-a făcut-o, în speranța de a crede, dar i-a devenit limpede că tatăl său este vrăjmaș al lui Allah, atunci când nu a urmat sfatul său. Când revelația i-a dat de veste că el va muri necredincios, atunci s-a dezlegat de el. Avraam cerea iertare pentru tatăl său prin propria-i decizie, nu din împotrivire față de revelația lui Allah, într-adevăr Avraam (pacea fie asupra lui) îl implora foarte mult pe Allah, cerea mereu iertarea Sa și de multe ori îi ierta pe nelegiuiți.

(115) Allah nu duce în rătăcire un neam după ce l-a îndrumat către călăuzire, până ce nu-i arată clar cele interzise, de care trebuie să se ferească, însă dacă ei încalcă poruncile Sale după ce i-a avertizat clar, numai atunci îi socotește rătăciți. Allah este peste toate Știutor, nimic nu-I este ascuns, doară v-a învățat ceea ce nu ați știut.

(116) A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului, El nu are niciun asociat, nimic nu poate fi ascuns de El, El dă viață cui dorește și El dă moarte cui voiește, iar voi nu aveți – o, oameni – în afara lui Allah aliat care să orânduiască viața, și nu aveți alt apărător afară de El care să vă ajute împotriva dușmanilor voștri.

(117) Allah a primit căința profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când el le-a permis ipocriților să nu participe la bătălia de la Tabuk, așa cum i-a iertat pe emigranți și ajutoarele care au participat la bătălie în pofida căldurii extreme, neajunsurilor și a puterii dușmanilor, după ce aproape că se abătuseră inimile unora dintre ei către renunțare, văzând greul în fața ochilor. Însă Allah i-a călăuzit către statornicie și i-a îndemnat la luptă, apoi i-a iertat deoarece El este Iertător cu ei și este Îndurător. Iar din mila Lui i-a călăuzit pe ei către căință și i-a iertat.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Invalidarea permisibilității de a cere iertare de la Allah pentru politeiști, conform pildei profetului Avram (pacea fie asupra sa).

2 - Păcatele și nesupunerea stau la baza nenorocirilor, dezamăgirii și a eșecului.

3 - Numai Allah este Stăpânul împărăției, El este aliatul nostru, nu avem un alt aliat sau sprijinitor afară de El.

4 - Declararea virtuților companionilor profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) față de ceilalți oameni.

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ
بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ أَنفُسُهُمۡ وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلۡجَأَ
مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيۡهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوبُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ
ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُواْ مَعَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ وَمَنۡ حَوۡلَهُم
مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ أَن يَتَخَلَّفُواْ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرۡغَبُواْ
بِأَنفُسِهِمۡ عَن نَّفۡسِهِۦۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ لَا يُصِيبُهُمۡ ظَمَأٌ
وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخۡمَصَةٌ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوۡطِئًا
يَغِيظُ ٱلۡكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنۡ عَدُوٍّ نَّيۡلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُم بِهِۦ عَمَلٌ صَٰلِحٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقۡطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ۞وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ كَآفَّةًۚ
فَلَوۡلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرۡقَةٍ مِّنۡهُمۡ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ
وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

نصف الحزب ٢١

(118) **Allah a primit căința celor trei; Ka'b bin Malik, Marara bin ar-Rabi' și Hilal bin 'Umayya. El a întârziat primirea căinței deoarece nu au participat la bătălia de la Tabuk alături de mesagerul lui Allah. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit companionilor să-i izoleze, ei s-au mâhnit, au suferit astfel încât pământul vast a devenit neîncăpător, piepturile lor s-au îngustat de singurătate și au realizat că nu au un adăpost decât la Allah, Unicul. Iar El, din mila Sa, i-a îndrumat către căință și mai apoi le-a primit căința, într-adevăr El este Iertător al robilor Săi și Îndurător cu ei.**

(119) **O, voi cei care credeți în Allah, îl urmați pe trimisul Său și respectați orânduielile Sale, temeți-vă de Allah prin respectarea poruncilor Sale, evitarea interdicțiilor și fiți împreună cu cei sinceri în credința lor, în vorbele lor și faptele lor deoarece singura voastră salvare este sinceritatea.**

(120) **Nu se cuvine ca locuitorii din Medina și beduinii din jurul lor să rămână în urma trimisului lui Allah, atunci când el personal purcede la jihad, și nu se cuvine ca ei să pună sufletele lor mai presus de sufletul profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ba dimpotrivă ei trebuie să se sacrifice pentru el, deoarece pe ei nu-i încearcă nici sete, nici trudă, nici foame pe calea lui Allah și ei nu calcă într-un loc care să-i mânie pe necredincioși și orice pricinuiesc - dușmanului ucidere, prizonier, pradă sau înfrângere -, fără ca aceasta să li se scrie lor ca o faptă bună primită. Într-adevăr, Allah nu pierde răsplata făcătorilor de bine, ci dimpotrivă, El le dăruiește răsplată deplină ba chiar le mărește răsplata.**

(121) **Orice cheltuială făcuta de ei, indiferent de e mica sau mare, chiar și o vale pe care o străbat, este răsplătită de Allah, El le scrie lor tot ce au cheltuit și cât au călătorit pentru a-i răsplăti, iar în ziua de Apoi le va da răsplata a ceea ce au făcut.**

(122) **Nu trebuie ca toți credincioșii să purceadă la bătălie tocmai ca ei să nu piară cu toții, în cazul în care dușmanul izbândește, trebuie ca un grup dintre ei să participe la bătălie iar un alt grup să-l însoțească pe trimisul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca să învețe bine religia, ascultând de la el Coranul, hotărârile islamice și să prevină pe neamul lor atunci când se întorc la ei cu cele învățate. Să-i prevină de chinul și pedeapsa lui Allah pentru ca ei să respecte poruncile și să se ferească de interdicțiile Sale. Acest lucru se întâmpla atunci când profetul trimitea expediții în anumite zone pentru care alegea o parte dintre companionii săi.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nevoia de evlavie și sinceritate și faptul că ele pot salva omul de la pierire.

2 - Virtutea cheltuielilor de dragul lui Allah

3 - Este obligatoriu să cheltuim pentru religie, așa cum este obligatoriu șă cheltuim pentru jihad, pentru că religia se bazează pe ele două.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ
وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ
﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ
هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ
يَسۡتَبۡشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَتۡهُمۡ
رِجۡسًا إِلَىٰ رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا
يَرَوۡنَ أَنَّهُمۡ يُفۡتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٖ مَّرَّةً أَوۡ مَرَّتَيۡنِ
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَآ
أُنزِلَتۡ سُورَةٞ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ هَلۡ يَرَىٰكُم
مِّنۡ أَحَدٖ ثُمَّ ٱنصَرَفُواْۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ
عَزِيزٌ عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيصٌ عَلَيۡكُم بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ
رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

آياتها ١٠٩ — سُورَةُ يُونُسَ — ترتيبها ١٠

(123) Allah a poruncit credincioșilor să lupte împotriva necredincioșilor învecinați deoarece ei reprezintă un pericol pentru credincioși, datorită apropierii lor, așa cum le-a poruncit să arate tărie și putere pentru a-i intimida și a îndepărta răul ce poate veni de la ei, sprijinul și ajutorul lui Allah este de partea credincioșilor evlavioși.

(124) Atunci când Allah revelează trimisului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un capitol, printre ipocriți erau cei ce întrebau sarcastic, batjocoritor: „Cui i-a sporit această sură credința în mesajul lui Muhammed?”. Cât despre aceia care cred în Allah și îl urmează pe trimisul Său, capitolul revelat a făcut să le sporească lor credința și ei se bucură de această revelație care le aduce beneficii atât în această lume cât și în cea de Apoi.

(125) Revelația Coranului prin pildele sale și dispozițiile religioase face ca boala și spurcăciunea ipocriților să crească, deoarece ei resping revelația și astfel boala din inimile lor se agravează cu fiecare verset revelat. Ori de câte ori era revelat un verset ei se plângeau de greutate și astfel au murit necredincioși.

(126) Oare ipocriții nu iau pilde din încercarea lui Allah, atunci când le dezvăluie starea și le expune ipocrizia în fiecare an o dată sau de două ori? Apoi, știind că Allah este cel ce dezvăluie toate acestea, nu se întorc la El cu căință, nu renunță la ipocrizie și nici nu-și aduc aminte că tot ceea ce s-a întâmplat vine de la El?!

(127) Când este revelată o sură profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în care este prezentată starea ipocriților, se uită ei unul la altul spunând: „Vă vede pe voi cineva?” Iar dacă nimeni nu i-a văzut, ei se îndepărtează. Allah a întors inimile lor de la călăuzire și de la bine și i-a dezamăgit, pentru că ei sunt un neam care nu pricepe.

(128) A venit la voi - o arabilor - un mesager din rasa voastră, chiar dintre voi, care este arab ca voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care își dorește foarte mult să vă călăuzească și este plin de grijă pentru voi, iar fața de dreptcredincioși el are multă compasiune și îndurare.

(129) Iar dacă ei se îndepărtează de tine și nu cred în ceea ce ai adus spune-le lor – o, trimisule - „Allah îmi este mie de ajuns, cel care nu are alt seamăn ce merită adorarea, numai în El mă încred deoarece El este Stăpânul Tronului cel măreț!”.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Este obligatoriu să începeți lupta cu cei mai apropiați dintre necredincioși, atunci când teritoriile islamului s-au extins și este necesar.

2 - Prezentarea stării de confuzie și anticipație a ipocriților când se revela Coranul.

3 - Prezintă mila profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) față de credincioși și duioșia lui asupra lor.

4 - Din versete reiese faptul că credința crește și scade, iar credinciosul trebuie să-și inspecteze credința, să o reînoiască și să o dezvolte, să fie întotdeauna în creștere.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ١ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ رَجُلٖ مِّنۡهُمۡ أَنۡ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ أَنَّ لَهُمۡ قَدَمَ صِدۡقٍ عِندَ رَبِّهِمۡۗ قَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ
إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٞ مُّبِينٌ ٢ إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ
مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ إِذۡنِهِۦۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقًّاۚ إِنَّهُۥ
يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلۡقِسۡطِۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ
وَعَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٤ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلشَّمۡسَ
ضِيَآءٗ وَٱلۡقَمَرَ نُورٗا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ
وَٱلۡحِسَابَۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ
لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٥ إِنَّ فِي ٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَّقُونَ ٦

Surat Yunus

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Confruntarea cu cei ce neagă revelația prin dovezi și argumente și chemarea lor la credință prin încurajare și intimidare.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Alif, Lam, Ra’. Am vorbit despre literele sale la începutul capitolului al Baqara. Versetele recitate în acest capitol sunt versete Coranului cel perfect ce cuprind înțelepciunea și dispozițiile religioase.

(2) Le este oamenilor de mirare că Noi am trimis revelația unui bărbat dintre ei poruncindu-i să-i avertizeze de chinul lui Allah? „Să vestești - o trimisule – oamenilor care au crezut, ceea ce le aduce bucurie, că ei vor avea loc meritat la Domnul lor drept răsplată pentru faptele bune pe care le-au făcut.” Cei necredincioși zic: „Acest bărbat care a venit cu aceste versete este un vrăjitor învederat!”.

(3) Domnul vostru – o, voi cei uimiți - este Allah Cel care a creat cerurile, în măreția lor, și pământul larg în șase zile, apoi s-a înălțat pe Tron, așadar de ce vă mirați că a ales drept trimis un om dintre voi. El singur judecă și hotărăște în nemărginita Sa împărăție, nimeni nu poate mijloci la El decât după îngăduința Sa și fiind mulțumit de mijlocitor. Cel care se caracterizează prin aceste calități este Allah, Domnul vostru, așadar adorați-L numai pe El. Oare nu luați pilde de la aceste dovezi și argumente ale unicității Lui? Cel care învață din aceste pilde știe adevărul și crede în El.

(4) La El este întoarcerea voastră, a tuturor în ziua de Apoi, pentru a vă răsplăti faptele, aceasta este făgăduința solemnă a lui Allah ce se va împlini cu adevărat, deoarece numai El deține această putere. El este Cel care înfăptuiește prima oară, fără să existe vreun exemplu precedent, apoi îl recreează din nou după moartea lui, pentru a-i răsplăti cu dreptate pe cei care cred în Allah și săvârșesc fapte bune, fără să le scadă din faptele lor și fără să le adauge păcate. Însă cei ce nu cred în Allah și în trimișii Săi vor avea parte de o băutură din apă clocotită care le va secționa intestinele și ei vor avea parte de chin dureros din cauza tăgăduirii lui Allah și a trimișilor.

(5) El este Cel care a făcut Soarele să emită lumină și să o răspândească și luna să lumineze și i-a orânduit cele 28 de trepte, iar o treaptă este distanța parcursă într-o zi și noapte.Pentru a învăța – o, oameni – cu soarele numărul de zile și cu luna numărul lunilor și anilor, Allah nu a creat cerurile, pământul și ceea ce este în ele decât întru adevăr, pentru a desluși oamenilor puterea și măreția Sa. Allah prezintă aceste argumente clare și dovezi evidente ale unicității Sale pentru un neam care știe să se ghideze după ele.

(6) În succedarea nopții și zilei împreună cu întunericul și lumina ce rezultă din ea, lungind pe una și scurtând pe cealaltă, cât și creaturile care trăiesc în cer și pe pământ, sunt semne care indică puterea lui Allah pentru oamenii care au frică de El și respectă orânduielile Sale.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dovada misiunii profetice a lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a faptului că acesta a fost un lucru logic ce nu provoacă mirare. 2 - Crearea cerurilor, a pământului și a ceea ce este în ele, precum și gestionarea problemelor, estimarea vremurilor și a diferenței dintre noapte și zi sunt semne mari ale divinității lui Allah Atotputernicul. 3 - Mijlocirea în Ziua Învierii nu va fi decât pentru cel care a fost autorizat de Allah și El este mulțumit de spusele și faptele lui.

4 - Orânduirea lui Allah cu privire la mișcarea soarelui și a fazelor lunii oferă modalitatea de a stabili data, zilele și anii.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَٱطۡمَأَنُّواْ
بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ٧ أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمُ
ٱلنَّارُ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ
ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٩ دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا سُبۡحَٰنَكَ
ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٞۚ وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ ٱلۡحَمۡدُ
لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠ ۞وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ
ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡۖ فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ
لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١ وَإِذَا مَسَّ ٱلۡإِنسَٰنَ
ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوۡ قَاعِدًا أَوۡ قَآئِمٗا فَلَمَّا كَشَفۡنَا
عَنۡهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمۡ يَدۡعُنَآ إِلَىٰ ضُرّٖ مَّسَّهُۥۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
لِلۡمُسۡرِفِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ
مِن قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُواْ
لِيُؤۡمِنُواْۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٣ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكُمۡ
خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لِنَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٤

ثلاثة أرباع الحزب ٢١

(7) Necredincioșii care nu se aşteptă la întâlnirea cu Allah. Dacă s-ar aştepta atunci L-ar iubi şi ar avea teamă de El, însă ei sunt mulțumiți cu această viața lumească care este trecătoare, în loc să aleagă viața veşnică de Apoi. Sufletele lor sunt împăcate cu bucuria de a trăi în ea. Ei sunt cei care fug de semnele și indiciile lui Allah și sunt nepăsători față de ele.

(8) Cei care au aceste caracteristici vor avea ca sălaș Focul pentru necredința lor și pentru că au tăgăduit ziua de Apoi.

(9) Cei care cred în Allah şi săvârşesc fapte bune vor fi călăuziți de Allah către fapte bune, ce duc la mulțumirea Sa, datorită credinței și în ziua de Apoi vor intra în grădinile binecuvântării veșnice, pe sub care curg pâraie.

(10) Ruga lor în Rai este preamărirea și lauda lui Allah și salutul lui Allah, salutul îngerilor și salutul între ei va fi: „Pace vouă!", iar sfârşitul rugăciunii lor va fi „Laudă lui Allah, Domnul tuturor creaturilor!

(11) Dacă Allah ar grăbi primirea rugii oamenilor atunci când ei se roagă de rău pentru ei, copiii sau averile lor la furie așa cum le răspunde la rugile de bine, ar fi fost pierduți, însă Allah le dă un răgaz, El îi lasă pe cei ce nu se așteaptă la întâlnirea cu El – pentru că ei nu au frică de pedeapsă și nici răsplată nu aşteaptă – îi lasă să bâjbâiască în incertitudinea existenței zilei de Apoi.

(12) Atunci când pe cel ignorant îl loveşte o boală sau stare de rău, el Ne cheamă pe Noi, ne imploră culcat pe o parte, aşezat sau în picioare, cerând să scape de răul abătut asupra sa, iar atunci când îi răspundem rugii sale și îndepărtăm nenorocirea de el, merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit. Așa cum îi este împodobit acestui nelegiuit rătăcirea la fel le sunt împodobite păcatele celor ce întrec măsura în necredința lor, de aceea ei nu pot renunța la păcate.

(13) Noi am făcut să piară neamurile de dinaintea voastră – voi politeiștilor - atunci când i-au discreditat pe trimișii lui Allah și au săvârșit păcate, cu toate că au venit la ei mesagerii lui Allah cu argumente clare care dovedeau sinceritatea lor în privința mesajului ce l-au adus de la Allah. Însă ei nu au crezut, datorită lipsei credinței iar Allah i-a umilit și nu i-a binecuvântat. Așa cum I-am pedepsit pe ei la fel îi vom pedepsi pe cei asemeni lor, în orice timp și loc.

(14) Apoi v-am ales pe voi – oameni – urmași ai acelor națiuni nelegiuite pe care i-am pedepsit pentru a vedea ce faceți voi, veți face bine să fiți răsplătiți sau veți face rău și veți fi pedepsiți?

Dintre pildele acestor versete:

1 - Bunăvoința lui Allah Preamăritul față de robii Săi atunci când nu le răspunde celor ce vor răul lor sau al copiilor lor.

2 - Evidențiază realitatea omului care, atunci când este la greu, îl invocă pe Allah și uită de El când dă ne bine, și El îi avertizează în acest sens.

3 - Distrugerea fostelor națiuni a fost cauzată de comiterea păcatului și nedreptății.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

(15) Şi când le citeşti lor versetele coranice care fac referire clară la unicitatea lui Allah, cei ce neagă întâlnirea cu Allah nu vor răsplata Sa şi nici nu se tem de pedeapsa lui, zicând: „Adu – o, Muhammed - un alt Coran decât acesta care ne insultă idolii, schimbă o parte din el sau chiar totul astfel încât să fie în armonie cu poftele noastre!”. Spune-le – o trimisule - nu se cuvine ca eu să-l schimb şi nici nu pot – numai Allah este cel care poate schimba , eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat, eu mă tem de osânda unei zile mărețe, Ziua Învierii, dacă mă răzvrătesc împotriva lui Allah urmând chemarea voastră.

(16) Spune - o, profetule! - „Dacă Allah ar fi voit să nu vă recit Coranul, eu nu vi l-aş fi rostit şi nu vi l-aş fi transmis vouă. Dacă ar fi voit Allah eu nu vi l-aş fi făcut cunoscut vouă prin limba mea, doară eu am rămas printre voi vreme îndelungată – patruzeci de ani – fără să scriu şi să citesc, şi fără să cer sau să caut acest lucru. Oare voi nu realizați că ceea ce v-am adus este de la Allah şi nu am venit cu nimic de la mine!”

(17) Nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care plăsmuieşte minciuni împotriva lui Allah, cum se poate ca eu să schimb Coranul prin calomnie, cei ce depăşesc limitele lui Allah prin calomnie la adresa Lui nu vor izbândi.

(18) Politeiștii adoră în locul lui Allah zei presupuşi, care nu aduc foloase şi nici nu pot face rău, în timp ce cel ce merită adorat cu adevărat este singurul care poate face rău sau bine, când voieşte. Ei spun despre idolii lor: „Aceştia sunt mijlocitorii noştri la Allah, astfel nu vom fi pedepsiți pentru păcatele noastre!”. Spune-le: - o, profetule! - : „Îi vestiți voi lui Allah Atoateştiutorul că are asociat în timp ce El nu recunoaşte niciun asociat în ceruri şi pe pământ?”. Binecuvântat şi ferit să fie de ceea ce mint şi acuză politeiştii!

(19) Oamenii nu au fost decât o singură comunitate credincioasă, monoteistă, apoi s-au deosebit ei. Unii şi-au păstrat credința, iar alții s-au lepădat de ea, şi de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul tău, de a nu-i judeca în această lume ci în Ziua Învierii, dacă nu era hotărârea Lui, i-ar fi judecat în această lume pentru neînțelegerile lor astfel era vădit cine este rătăcit şi cine este călăuzit.

(20) Politeiştii spun: „De ce nu i se trimite de la Domnul său un semn ce dovedeşte sinceritatea lui?”. Spune-le: - o, profetule! -: „Cele neştiute sunt numai la Allah! Aşteptați şi voi fi şi eu împreună cu voi printre cei care aşteaptă semnele clare.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cât de periculoasă este defăimarea lui Allah şi denaturarea cuvântului Său, aşa cum au făcut-o fii lui Israel cu Tora.

2 - Răul şi binele vine numai de la Allah, nimeni altcineva nu poate interveni.

3 - Pretinderile politeiştilor precum zeii lor vor mijloci la Allah sunt vorbe goale.

4 - Urmarea poftelor şi neînțelegerile în privința religiei sunt motivele divergențelor.

وَإِذَآ أَذَقۡنَا ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ مِّنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُمۡ إِذَا لَهُم مَّكۡرٞ
فِيٓ ءَايَاتِنَاۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسۡرَعُ مَكۡرًاۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكۡتُبُونَ مَا تَمۡكُرُونَ
٢١ هُوَ ٱلَّذِي يُسَيِّرُكُمۡ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ
وَجَرَيۡنَ بِهِم بِرِيحٖ طَيِّبَةٖ وَفَرِحُواْ بِهَا جَآءَتۡهَا رِيحٌ عَاصِفٞ
وَجَآءَهُمُ ٱلۡمَوۡجُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ أُحِيطَ بِهِمۡ
دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنۡ أَنجَيۡتَنَا مِنۡ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ
مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٢٢ فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمۡ إِذَا هُمۡ يَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ
ٱلۡحَقِّۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۖ مَّتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٣
إِنَّمَا مَثَلُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ
بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ مِمَّا يَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلۡأَنۡعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ
أَخَذَتِ ٱلۡأَرۡضُ زُخۡرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتۡ وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ قَٰدِرُونَ
عَلَيۡهَآ أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ
بِٱلۡأَمۡسِۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٢٤ وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ
إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٢٥

(21) Atunci când le dăm politeiștilor să guste o binecuvântare; o ploaie, roade după seceta și sărăcia care s-a abătut asupra lor, iată că ei au luat în derâdere și au dezmințit versetele noastre. Spune-le politeiștilor - o, profetule!-: „Allah este mai priceput la viclenie și mai iute la pedepsirea voastră, iar îngerii Săi scriu ceea ce voi vicleniți, nimic nu le scapă, și cum să scape ceva Creatorului lor? El îi va răsplăti pentru viclenia lor”.

(22) Allah este Cel care vă ajută să umblați - o, oameni - pe uscat călare pe animalele voastre, sau pe jos, dar și pe mare în corăbii, iar când sunteți pe mare în corăbii mânate de vânturi prielnice, pasagerii se bucură de acele vânturi prielnice, iar în timp ce se bucurau s-a abătut asupra lor un vânt năprasnic, iar valurile mării i-au cuprins din toate părțile și ei au crezut că vor pieri, atunci ei Îl invocă numai pe Allah fără să asocieze Lui ceva spunând: „De ne vei salva de această încercare, vom fi noi printre aceia care Îți aduc mulțumire pentru binecuvântările dăruite!”

(23) Când a răspuns la ruga lor și i-a salvat de acel chin, îi vezi pe ei cum fac stricăciune pe pământ, săvârșind nelegiuiri și păcate. Treziți-vă – o, oameni - siluirea voastră este împotriva sufletelor voastre! Nelegiuirea voastră nu-I face rău lui Allah. Voi trăiți plăcerile lumești ce sunt trecătoare, apoi întoarcerea voastră va fi la Noi și atunci vă vom vesti ce păcate ați săvârșit și o să vă pedepsim pentru ele.

(24) Iar viața lumească de care vă bucurați este, din punct de vedere al timpului, asemenea apei pe care Noi o pogorâm din cer, cu care se amestecă plantele pământului și astfel mănâncă oamenii grăunțe și fructe, iar vitele ierburi și altele. Până ce pământul își capătă culoarea sa strălucitoare, împodobindu-se cu diferite plante și sălășluitorii săi cred că pot culege roadele, iată că peste el vine porunca noastră și îl distruge, transformându-l în miriște părăsită, ce nu a văzut plante și copaci de o perioadă îndelungată. Așa cum v-am prezentat vouă viața lumească. trecătoare, așa vă prezentăm argumente și dovezi pentru cei ce cugetă și iau aminte.

(25) Allah îi cheamă pe toți oamenii la Raiul Său, care este Casa Păcii, unde oamenii sunt feriți de nenorociri, de griji și de moarte, Allah călăuzește pe cine dorește dintre robii Săi către Islam, care este calea spre Casa Păcii.

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Allah este mai iute la uneltire cu cei ce viclenesc față de robii Săi.**

2 - **Nelegiuirea omului se întoarce împotriva sa și astfel singur își face rău.**

3 - **Viața lumească este trecătoare și de scurtă durată iar toate plăcerile ei sunt trecătoare.**

4 - **Paradisul este adăpostul credinciosului, acolo își găsește liniștea și siguranța de nenorociri și griji.**

الحزب ٢٢

۞ لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ ٱلۡحُسۡنَىٰ وَزِيَادَةٞۖ وَلَا يَرۡهَقُ وُجُوهَهُمۡ قَتَرٞ
وَلَا ذِلَّةٌۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٦ وَٱلَّذِينَ
كَسَبُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةِۭ بِمِثۡلِهَا وَتَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ مَّا لَهُم
مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۖ كَأَنَّمَآ أُغۡشِيَتۡ وُجُوهُهُمۡ قِطَعٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ
مُظۡلِمًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧ وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ
جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ مَكَانَكُمۡ أَنتُمۡ وَشُرَكَآؤُكُمۡۚ فَزَيَّلۡنَا
بَيۡنَهُمۡۖ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمۡ إِيَّانَا تَعۡبُدُونَ ٢٨ فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدَۢا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ إِن كُنَّا عَنۡ عِبَادَتِكُمۡ لَغَٰفِلِينَ ٢٩
هُنَالِكَ تَبۡلُواْ كُلُّ نَفۡسٖ مَّآ أَسۡلَفَتۡۚ وَرُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ
ٱلۡحَقِّۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٣٠ قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ أَمَّن يَمۡلِكُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَمَن يُخۡرِجُ
ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۚ
فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُۚ فَقُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١ فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ
ٱلۡحَقُّۖ فَمَاذَا بَعۡدَ ٱلۡحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُۖ فَأَنَّىٰ تُصۡرَفُونَ ٣٢ كَذَٰلِكَ
حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓاْ أَنَّهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٣٣

(26) Cei care fac bine, respectând cu strictețe poruncile lui Allah și îndepărtându-se de cele interzise, vor avea parte de cea mai bună răsplată, Raiul, și vor avea parte de mai mult, ei vor privi la fața lui Allah, iar chipurile lor nu vor fi acoperite de praf, nici de umilință sau rușine. Aceştia care fac bine sunt oaspeții Raiului și ei în el vor rămâne veșnic.

(27) Cei care agonisesc fapte rele, necredință și păcate, vor avea parte de pedeapsă dreaptă în ziua de Apoi, pentru ceea ce au agonisit, iar chipurile lor vor fi acoperite de umilință și rușine. Ei nu vor avea apărător de pedeapsa lui Allah când se va coborî asupra lor. De parcă chipurile lor sunt învelite de întunericul nopții, din pricina fumului intens, cei ce se caracterizează prin aceste calități vor fi oaspeții Focului și în el vor avea sălaș veșnic.

(28) Amintește-ți - o, profetule! - Ziua Învierii în care îi vom aduna pe toți și apoi le vom zice Noi celor care i-au făcut semeni lui Allah în această lume: „Păstrați – o, politeiștilor - locul vostru, împreună cu asociații voștri pe care îi adorați în afara lui Allah!” Astfel i-am despărțit pe adorați și adoratori, iar adorații se vor lepăda de adoratori, spunând: „Nu ne-ați adorat pe noi!”

(29) Aici, idolii pe care ei îi adorau s-au lepădat de ei, spunând: „Allah este martor – și ce bun martor este – Noi nu ne-am dorit adorarea voastră și nici nu v-am poruncit aceasta, noi nici măcar nu am simțit adorarea voastră.”

(30) În acest loc măreț, fiecare suflet va gusta urmările celor săvârșite în viața lumească și politeiștii se vor întoarce la Domnul lor Cel Adevărat, la Allah cel care îi va judeca pentru faptele lor și se vor îndepărta de ei idolii lor născociți.

(31) Spune-le – o, trimisule – celor care îi fac semeni lui Allah: „Cine vă înzestrează, coborând asupra voastră ploaia din cer? Cine vă înzestrează cu plantele și cele pe care le găsiți pe pământ? Cine îl scoate pe cel cu viață din cel fără viață, precum scoate ființa umană din lichidul seminal și păsările din ou? Și cine îl scoate pe cel fără viață din cel cu viață, așa cum scoate lichidul seminal din ființe și oul din păsări? Cine este Cel care orânduiește porunca cerurilor, a pământului și a creaturilor lor?” Ei vor răspunde că făcătorul este Allah! Atunci spune: „Odată ce știți aceasta, de ce nu vă temeți de El ascultând poruncile Lui și ferindu-vă de interdicțiile Sale!”.

(32) Cel care face toate acestea – o, oameni – este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat, Creatorul vostru Cel ce orânduiește viața voastră. Ce se află dincolo de Adevăr decât îndepărtarea de Adevăr și rătăcire? Încotro se îndreaptă mințile voastre de la acest adevăr clar?

(33) Așa cum s-a dovedit că El este unicul Stăpân, - o, trimisule – se adeverește, de asemenea, cuvântul Domnului tău împotriva acelora care s-au îndepărtat de adevăr din încăpățânare, ei niciodată nu vor crede.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cea mai mare binecuvântare a credinciosului este aceea de a privi fața lui Allah.

2 - Prezintă puterea lui Allah și faptul că El este cu putere peste toate.

3 - Monoteismul în stăpânirea lui Allah și separarea în asocierea altora în adorarea Lui nu este validă, ci acestea sunt două aspecte ce nu pot fi separate.

4 - Dacă Allah hotărăște necredința unui popor din pricina păcatelor, atunci ei nu vor crede niciodată.

قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ
ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣٤ قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهۡدِيٓ
إِلَى ٱلۡحَقِّۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهۡدِي لِلۡحَقِّۗ أَفَمَن يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّ أَحَقُّ أَن
يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّيٓ إِلَّآ أَن يُهۡدَىٰۖ فَمَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٥
وَمَا يَتَّبِعُ أَكۡثَرُهُمۡ إِلَّا ظَنًّاۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ ٱلۡحَقِّ شَيۡـًٔاۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٣٦ وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ أَن يُفۡتَرَىٰ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ ٱلۡكِتَٰبِ
لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٧ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ فَأۡتُواْ
بِسُورَةٖ مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ
٣٨ بَلۡ كَذَّبُواْ بِمَا لَمۡ يُحِيطُواْ بِعِلۡمِهِۦ وَلَمَّا يَأۡتِهِمۡ تَأۡوِيلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ
كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٩
وَمِنۡهُم مَّن يُؤۡمِنُ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن لَّا يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ
بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٤٠ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡۖ أَنتُم
بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعۡمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٤١ وَمِنۡهُم مَّن
يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَۚ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ وَلَوۡ كَانُواْ لَا يَعۡقِلُونَ ٤٢

(34) Spune – o, trimisule – acelor idolatri: „Oare se află printre asociații voștri pe care voi îi adorați în afara lui Allah vreunul care să creeze o făptură fără să aibă un exemplu precedent, și apoi să o readucă la viață după moarte?” Spune: „Allah creează făptura fără să aibă un exemplu precedent și apoi o readuce la viață, așadar cum puteți fugi – o politeiștilor - de adevăr, către minciună?”

(35) Spune-le – o, trimisule: „Oare se află printre asociații voștri pe care îi adorați în afară de Allah cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune-le: „Numai Allah călăuzește spre Adevăr!” Și oare cel care îi călăuzește pe oameni spre Adevăr și îi cheamă către el este mai vrednic să fie urmat sau idolii voștri care nu găsesc calea dreaptă decât dacă îi călăuzește cineva? Ce este cu voi? Nu vedeți că judecați greșit când pretindeți că sunt asociații lui Allah? Mărire Lui! El este mai presus decât ceea ce pretind ei, cu prisosință.

(36) Cei mai mulți dintre politeiști urmează doar ceea ce ei nu știu. Ei nu urmează decât amăgire și bănuieli, iar bănuielile nu pot înlocui știința și nici nu se pot priva de ea. Iar Allah este bineștiutor a ceea ce faceți voi, nicio faptă a voastră nu-I este ascunsă și El vă va răsplăti!

(37) Acest Coran nu poate să fie nicicum născocit, și nici nu poate fi atribuit altcuiva în afară de Allah, deoarece oamenii sunt neputincioși, ei nu pot veni cu un Coran asemănător. În el găsim confirmarea mesajelor precedente și deslușirea orânduielilor ce nu au fost tâlcuite. Așadar, nu este nicio îndoială că este pogorât de la Domnul tuturor creaturilor, Allah Preamăritul! (38) Sau spun acești politeiști: „Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși a născocit acest Coran și l-a atribuit lui Allah.” Spune – o, trimisule! – în replică: „Dacă am născocit acest Coran eu, care sunt un om ca și voi, aduceți voi o sură asemănătoare lui și chemați pe cine puteți să vă susțină, dacă voi sunteți întru adevăr în ceea ce pretindeți!” Nu veți reuși aceasta, iar neputința voastră – cât și a lingviștilor și oratorilor voștri – dovedește că acest Coran este pogorât de la Allah!.

(39) Însă ei nu au răspuns chemării dimpotrivă, s-au grăbit să tăgăduiască Coranul înainte ca ei să-l înțeleagă sau să mediteze la el și înainte să vina la ei chinul de care au fost preveniți, cu toate că era apropiat. La fel au tăgăduit și popoarele de dinaintea lor așadar privește – o, profetule! – care a fost sfârșitul neamurilor de nelegiuiți, Allah i-a nimicit pe toți.

(40) Unii dintre politeiști vor crede în Coran înainte de moarte, iar alții nu cred din încăpățânare și aroganță până când mor, iar Domnul tău – o, trimisule – îi cunoaște mai bine pe cei ce insistă întru necredință și El îi va pedepsi pentru aceasta.

(41) Iar dacă neamul tău te învinuiește pe tine de minciună – o profetule -, atunci spune: „Mie îmi revine răsplata faptelor mele și îmi asum responsabilitatea faptelor, iar voi veți primi răsplata faptelor voastre sau pedeapsa. Voi nu sunteți răspunzători de ceea ce fac eu, iar eu nu sunt răspunzător de ceea ce faceți voi!”

(42) Printre politeiști sunt unii care te ascultă – o, trimisule! – atunci când reciți Coranul, dar ei nu te ascultă pentru a te urma sau a se supune. Oare tu poți să-l faci să audă pe cel ce este privat de auz? Tu nu vei reuși să-i călăuzești pe cei care au fost surzi în fața adevărului și nu-l înțeleg!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cel care călăuzește către adevăr este numai Allah Preaînaltul. 2 - Îndeamnă la cererea dovezilor, argumentelor și călăuzirii pentru a ajunge la știință, la adevăr și îndepărtarea de iluzie și suspiciune.

3 - Nimeni nu va reuși vreodată să vină cu un verset asemănător celor din Coran până în Ziua Învierii.

4 - Minimalizarea politeiștilor și negarea lor în privința a ceea ce nu au înțeles și nu au stăpânit.

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ ۞ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

(43) **Unii dintre politeiști privesc la tine – o, trimisule - cu ochii, nu cu inima, oare tu îi poți face să vadă pe cei orbi? Tu nu vei reuși aceasta, așadar nu vei reuși să-i călăuzești pe cei ce au inimile oarbe.**

(44) **Allah nu nedreptățește pe robii Săi, El nu nedreptățește pe nimeni, însă ei sunt cei ce sunt nedrepți față de sufletele lor, ducându-le la pierzanie din cauza fanatismului, aroganței și încăpățânării.**

(45) **Iar în Ziua în care Allah îi va aduna pentru socoteală, va fi ca și cum ei nu ar fi rămas în viața lumească decât un ceas dintr-o zi, nu mai mult, în care s-au cunoscut între ei, apoi se pierde această cunoștință din pricina scenelor apocaliptice văzute și vor pierde aceia care au tăgăduit întâlnirea cu Allah în Ziua Învierii. În viața lor lumească, ei nu credeau în înviere, astfel nu vor reuși să scape de pierire.**

(46) **Și fie că îți arătăm – o, trimisule! - o parte din pedeapsa promisă lor înainte de moartea ta, sau te luăm pe tine înainte de a le arăta lor, în ambele cazuri la noi este întoarcerea în Ziua Învierii și Allah este martor pentru ceea ce ei au săvârșit, nimic nu poate fi ascuns de El, iar El îi va răsplăti pentru ceea ce au săvârșit.**

(47) **Fiecare popor din popoarele precedente a avut un trimis, iar dacă la ei a ajuns mesajul său și l-au tăgăduit, se va face între ei judecată dreaptă. Trimisul va fi salvat prin virtutea lui Allah, iar poporul nelegiuit va pieri prin dreptatea Sa, iar ei nu vor fi nedreptățiți în privința faptelor săvârșite.**

(48) **Acești necredincioși înverșunați spun: „Când se împlineşte această promisiune de pedeapsă, dacă voi spuneți adevărul?”**

(49) **Spune-le – o, trimisule!: „Eu nu am putere să-mi fac un rău sau să-l îndepărtez de mine, și nici să fac un bine de care să beneficiez, cum pot să fac rău sau bine celorlalți? Cu excepția voinței lui Allah, cum se poate ca eu să știu nevăzutul?” Fiecare națiune are un timp stabilit pentru pierire şi când soseşte sorocul, nimeni nu-l poate întârzia nici măcar cu un ceas și nici nu-l poate grăbi.**

(50) **Spune – o, trimisule! – celor ce grăbesc pedeapsa: „Vedeți dacă vine osânda Sa, ziua sau noaptea, de ce grăbiți acest chin?**

(51) **După ce vine asupra voastră pedeapsa promisă veți crede, atunci când credința nu va fi de folos dacă nu ați crezut dinainte! Credeți acum, în timp ce voi grăbeați pedeapsa dinainte, tăgăduind-o?”**

(52) **Apoi, după ce au intrat în chin și au cerut să iasă din el, li se va spune lor: „Gustați voi chinul cel veşnic! Aveți parte numai de răsplata păcatelor și necredinței voastre!”**

(53) **Politeiștii te întreabă – o , trimisule! - „Acest chin care ni s-a promis este adevărat? Spune-le: „Da! Jur pe Allah, el este adevărat și voi nu veți scăpa de el!”**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Omul este cel care se avântă cu sufletul în pericol, Allah este departe de nedreptate.

2 - Sarcina Profetului este de a transmite, iar Allah este cel care deține judecata și pedeapsa lor, prin înțelepciunea Sa îi va judeca și îi va pedepsi atunci când vrea. Se poate ca pedeapsa să vină cât timp profetul este în viață sau chiar după moartea sa.

3 - Atât binele cât și răul sunt în mâna lui Allah, niciuna dintre făpturile Lui nu poate face bine sau rău niciunuia dintre ei.

4 - Credința altuia nu este de folos omului atunci când vine moartea la el.

وَلَوۡ أَنَّ لِكُلِّ نَفۡسٖ ظَلَمَتۡ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لَٱفۡتَدَتۡ بِهِۦۗ وَأَسَرُّواْ
ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۖ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُونَ ٥٤ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ
وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٥ هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ
وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٥٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ
مِّن رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ
٥٧ قُلۡ بِفَضۡلِ ٱللَّهِ وَبِرَحۡمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلۡيَفۡرَحُواْ هُوَ خَيۡرٞ مِّمَّا
يَجۡمَعُونَ ٥٨ قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزۡقٖ
فَجَعَلۡتُم مِّنۡهُ حَرَامٗا وَحَلَٰلٗا قُلۡ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمۡۖ أَمۡ عَلَى
ٱللَّهِ تَفۡتَرُونَ ٥٩ وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ
لَا يَشۡكُرُونَ ٦٠ وَمَا تَكُونُ فِي شَأۡنٖ وَمَا تَتۡلُواْ مِنۡهُ مِن قُرۡءَانٖ
وَلَا تَعۡمَلُونَ مِنۡ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيۡكُمۡ شُهُودًا إِذۡ تُفِيضُونَ
فِيهِۚ وَمَا يَعۡزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثۡقَالِ ذَرَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصۡغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرَ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ٦١

(54) Dacă fiecare politeist ar deține toate averile prețioase de pe acest pământ, le-ar oferi drept răscumpărare pentru a scăpa de chinul lui Allah, dacă ar avea această posibilitate. Ei își vor ascunde căința, pentru necredința lor când vor vedea chinul zilei de Apoi, dar Allah va judeca între ei cu dreptate, iar ei nu vor fi nedreptățiți, vor avea parte de răsplata faptelor lor.

(55) Într-adevăr, ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pe pământ! Iar făgăduința lui Allah, în ceea ce privește pedeapsa necredinței este de netăgăduit! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu și au îndoieli.

(56) El este Cel Atotputernic, care dă viață și Cel care dă moarte și numai la El vă veți întoarce în Ziua de Apoi, pentru a primi răsplata faptelor voastre.

(57) O, oameni, v-a venit vouă Coranul, în care găsiți îndemn, încurajare, înfricoșare și tămăduire pentru îndoiala și neîncrederea care v-au îmbolnăvit inimile, călăuzire către calea cea dreaptă și milă pentru dreptcredincioși, pentru că ei sunt beneficiarii acesteia pe merit.

(58) Spune - o, profetule! - oamenilor: „Ceea ce v-am adus din Coran este îndurarea lui Allah pentru voi. Din iubire și mila Sa pentru voi a coborât Coranul, așadar bucurați-vă pentru binecuvântările primite. Ceea ce a adus Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Domnul Său este mai bun decât tot ceea ce strângeți din bunurile lumești.

(59) Spune-le – o, trimisule! – politeiștilor : „Vedeți ce v-a pogorât Allah drept mijloace de viețuire, iar voi urmați de poftele voastre ați interzis o parte dintre ele și ați îngăduit o altă parte.” Spune-le: „Allah v-a îngăduit vouă să permiteți ceea ce ați permis și să interziceți ceea ce ați interzis, sau voi născociți împotriva lui Allah?”

(60) Și ce cred că vor avea în Ziua Învierii aceia care au născocit minciuni împotriva lui Allah? Ei cred că vor fi iertați? Nicidecum, virtutea lui Allah pentru oameni se reflectă în răgazul oferit și întârzierea pedepsei, însă mulți dintre oameni tăgăduiesc binecuvântările lui Allah și nu sunt mulțumitori.

(61) Orice se întâmplă – o, trimisule! – în ordinea lucrurilor, în ceea ce citești din Coran, în faptele pe care le împliniți – o, credincioșilor –, Noi suntem martori. Vă vedem când împliniți și vă auzim când voi vă avântați către fapte. Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui fir de colb, nici pe pământ, nici în cer, nici cât o greutate mai mică decât aceasta sau mai mare, fără ca acestea să nu fie înscrise într-o carte limpede care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?

Dintre pildele acestor versete:

1 - Pedeapsa dureroasă ce îi așteaptă pe politeiști și faptul că ei sunt pregătiți să plătească tot ceea ce este pe pământ, dar va fi în zadar.

2 - Coranul este un leac pentru credincioși, este leac pentru bolile poftelor și bolile de suspiciune, prin călăuzirile și argumentele logice și scrise pe care le deține.

3 - Credinciosul trebuie să se bucure de binecuvântările islamului și ale credinței și de nimic altceva din plăcerile lumești.

4 - Precizia controlului lui Allah asupra robilor, acțiunilor, gândurilor și intențiilor.

أَلَآ إِنَّ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٢
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٦٣ لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰ
فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ لَا تَبۡدِيلَ لِكَلِمَٰتِ
ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٤ وَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ إِنَّ
ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًاۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦٥ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ
مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ
يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ
وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٦٦ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٦٧ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ
سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱلۡغَنِيُّۖ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
إِنۡ عِندَكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭ بِهَٰذَآۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ
مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٨ قُلۡ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
لَا يُفۡلِحُونَ ٦٩ مَتَٰعٞ فِي ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ ٱلۡعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٧٠

(62) Într-adevăr, aliații lui Allah nu au a se teme de ceea ce vor întâmpina în Ziua Învierii și nici nu vor fi mâhniți pentru ceea ce au ratat din șansele acestei lumi.
(63) Acești aliați sunt cei care erau cunoscuți pentru credința lor în Allah și în trimisul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aveau teamă de Allah și respectau cu tărie poruncile Sale și se îndepărtau de interdicții.
(64) Pentru ei este vestea bună de la Domnul lor în această viață lumească, vise împlinite sau lauda oamenilor, lucruri care le vor aduce bucurie, așa cum vor primi bună veste de la îngeri atunci când le iau sufletul, la fel și după moarte și la adunare, făgăduința Domnului nu se schimbă. Această răsplată este marea izbândă, deoarece ei au parte de ceea ce și-au dorit și au scăpat de ce le era teamă.
(65) Nu fi trist - o, profetule! – de vorbele lor goale; critica și calomnia la adresa credinței tale, puterea supremă este a lui Allah, și nimic nu-L poate opri, El este cel ce aude vorbele lor și știe ceea ce fac și îi va răsplăti pentru ele.
(66) Într-adevăr, numai ai lui Allah sunt atât cei din cer, cât și cei de pe pământ și ce urmează politeiștii care invocă semeni în locul lui Allah? Într-adevăr, ei nu urmează decât bănuieli și nu fac altceva decât să mintă atunci când îi fac asociați lui Allah. Allah este mai presus de ceea ce pretind ei.
(67) El este singurul care v-a făcut vouă – o, oameni - noaptea să vă odihniți de muncă și oboseală, și a făcut ziua strălucitoare ca să munciți pentru a dobândi cele necesare traiului, iar în aceasta sunt semne clare pentru un neam care aude și ia pilde.
(68) Un grup de politeiști a spus: „Allah a luat îngerii ca și fiice, Allah este ferit de vorba lor, El, Preaslăvitul este îndeajuns de Înstărit, nu are nevoie de nimeni din creația Sa, ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ, iar voi – o, politeiștilor! - nu aveți nicio dovadă pentru ceea ce pretindeți. Voi spuneți împotriva lui Allah un cuvânt necugetat, - atunci când îi atribuiți Lui copii -, voi nu-i cunoașteți adevărul fără dovadă!
(69) O, trimisule, spune-le: „Cei ce născocesc pe seama lui Allah minciuni, atribuindu-i copii, nu vor dobândi ce doresc și nici scăpare de ce le este teamă nu vor avea.
(70) Să nu vă înșele pe voi plăcerile lumești și bunăstarea de care vă bucurați, ele sunt plăceri limitate și trecătoare, apoi la Noi este întoarcerea în Ziua Învierii, la Noi este întoarcerea lor iar Noi îi vom face atunci să guste chinul aspru pentru că ei nu au crezut în Allah și au tăgăduit profeții trimiși.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Ajutorul lui Allah este de partea celor ce au crezut în El, au respectat poruncile Sale, au evitat interdicțiile Lui, și l-au urmat pe trimisul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aliații lui Allah sunt cei care au crezut în Ziua de Apoi, ei primesc vestea bună în această lume, ori prin vise împlinite sau atunci când mor.

2 - La Allah este toată puterea, El este Stăpânul peste toate, iar cei adorați în afară de Allah nu reprezintă niciun adevăr.

3 - Încurajează meditarea creației lui Allah deoarece ea conduce către credința în Unicitatea Lui.

4 - Născocirea minciunilor pe seama lui Allah este mare nelegiuire, cel ce o face nu va izbândi, iar atribuirea de copii lui Allah este cea mai mare minciună.

نصف الحزب ٢٢

۞ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِن كَانَ كَبُرَ
عَلَيۡكُم مَّقَامِي وَتَذۡكِيرِي بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُ
فَأَجۡمِعُوٓاْ أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗ ثُمَّ
ٱقۡضُوٓاْ إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَمَا سَأَلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٍۖ
إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٧٢
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ خَلَٰٓئِفَ
وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ
٧٣ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ نَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٧٤ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ
وَمَلَإِيْهِۦ بِـَٔايَٰتِنَا فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٧٥
فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰذَا لَسِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧٦
قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمۡۖ أَسِحۡرٌ هَٰذَا وَلَا يُفۡلِحُ
ٱلسَّٰحِرُونَ ٧٧ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا نَحۡنُ لَكُمَا بِمُؤۡمِنِينَ ٧٨

(71) Istoriseşte-le – o, profetule! - politeiștilor tăgăduitori povestea lui Noe (pacea fie asupra sa), când el a zis neamului său: „O, neam al meu! Dacă vă este prea grea șederea mea printre voi, pomenirea semnelor lui Allah și predicile mele, și dacă ați luat în calcul uciderea mea, atunci să știți că eu în Allah mă încred. El este Cel ce va duce în zădărnicie planurile voastre! Așadar faceți planurile bine și fiți fermi în privința mea, chemați-i și pe asociații voștri să vă ajute și nu ascundeți planurile voastre. Apoi după ce ați făcut planul de a mă ucide, purcedeți către ceea ce ați hotărât, fără să-mi mai dați vreun răgaz!”

(72) „Iar dacă ați ales să respingeți chemarea mea, voi știți bine că eu nu v-am cerut răsplată pentru a transmite mesajul lui Allah, răsplata mea nu este decât la Allah, indiferent dacă voi credeți în mine sau nu. Allah mi-a poruncit să fiu dintre cei supuși voinței Lui, care fac fapte bune!”

(73) Dar neamul lui l-au socotit mincinos și nu l-au ascultat, Noi l-am salvat pe el și pe credincioșii care erau cu el în corabie, și i-am făcut pe ei urmași a celor de dinainte. Noi i-am pedepsit cu potopul pe cei ce au tăgăduit semnele noastre, privește – o, trimisule! - care a fost sfârșitul neamului avertizat de Noe (pacea fie asupra sa) atunci când ei nu au crezut!

(74) Apoi după o perioadă de timp, am trimis Noi, după Noe profeți la neamurile lor. Trimișii au venit la popoarele lor cu semne și dovezi clare, însă ei nu au crezut din pricina insistenței de a tăgădui trimișii, astfel Allah a pecetluit inimile lor. Așa cum am pecetluit inimile celor ce au trăit în timpul trimișilor, astfel pecetluim Noi inimile celor care întrec măsura în necredință indiferent de timp și loc.

(75) Apoi, după o perioadă de timp, i-am trimis Noi după ei pe Moise și pe Aaron la Faraonul Egiptului și la căpeteniile sale. I-am trimis cu semnele Noastre care dovedeau sinceritatea lor, însă ei s-au arătat îngâmfați în fața credinței și au fost un neam de criminali, deoarece nu au crezut în Allah și nici în trimișii Lui.

(76) Şi când a ajuns la Faraon și căpeteniile sale mesajul lui Moise și Aaron (pacea fie asupra lor), au spus despre semnele care dovedeau sinceritatea lor: „Aceasta este vrăjitorie învederată!”

(77) Moise le-a zis: „Spuneți voi despre Adevăr, după ce a venit el la voi, că acesta este vrăjitorie? Nu, nu este vrăjitorie, eu știu că vrăjitorul nu va izbândi niciodată, cum să practic eu așa ceva?”

(78) Poporul lui Faraon i-a răspuns lui Moise (pacea fie asupra sa): „Ai venit la noi cu această vrăjitorie, ca să ne abați de la credința în care i-am găsit pe părinții noștri, pentru ca voi doi să dobândiți putere? Noi nu credem că voi – tu Moise și Aaron – sunteți profeți trimiși la noi!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Arma credinciosului în fața dușmanilor săi este încrederea în Allah.

2 - Insistența asupra necredinței și tăgăduirea profeților atrage sigilarea inimilor și astfel nu vor crede niciodată.

3 - Dușmani profeților sunt neschimbați, întotdeauna acuză călăuzirea de vrăjitorie sau minciună.

4 - Vrăjitorul nu izbândește niciodată.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ
قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ
مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ
عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨٢ فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٞ مِّن قَوۡمِهِۦ عَلَىٰ
خَوۡفٖ مِّن فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِمۡ أَن يَفۡتِنَهُمۡۚ وَإِنَّ فِرۡعَوۡنَ لَعَالٖ
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٨٣ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوۡمِ إِن
كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيۡهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسۡلِمِينَ ٨٤
فَقَالُواْ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَا رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ
٨٥ وَنَجِّنَا بِرَحۡمَتِكَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٨٦ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ
وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوۡمِكُمَا بِمِصۡرَ بُيُوتٗا وَٱجۡعَلُواْ بُيُوتَكُمۡ
قِبۡلَةٗ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٧ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيۡتَ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةٗ وَأَمۡوَٰلٗا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِكَۖ رَبَّنَا ٱطۡمِسۡ عَلَىٰٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ
وَٱشۡدُدۡ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُواْ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٨٨

(79) Faraon i-a spus poporului său: „Aduceți-mi pe toți vrăjitorii iscusiți!”

(80) Și când au venit, Faron și vrăjitorii săi, Moise (pacea fie asupra sa) le-a spus plin de încredere: „Aruncați – o, vrăjitorilor - ceea ce aveți voi de aruncat!”

(81) Şi când au arătat ce vrăjitorie aveau ei, le-a zis Moise (pacea fie asupra sa): „Ceea ce ați adus voi este vrăjitorie! Dar Allah va duce în zadar ceea ce ați adus, voi și vrăjitoria voastră faceți stricăciune pe pământ, iar Allah nu încurajează fapta celor care aduc stricăciune!”

(82) Allah întărește Adevărul și îl statornicește prin cuvintele Sale, prin argumentele și dovezile limpezi, chiar dacă păcătoșilor din neamul lui Faraon nu le place aceasta!

(83) Poporul lui Faraon a insistat în necredință. Ei nu l-au crezut pe Moise (pacea fie asupra sa) și nici nu au crezut în semnele limpezi și nici în argumentele sale clare, în afară de un grup de tineri dintre fii lui Israel. Le era teamă ca Faraon și căpeteniile sale să nu-i silească la necredință prin tortură, atunci când află de credința lor, doară Faraonul era un tiran puternic peste Egipt, și era dintre cei necumpătați în torturarea și uciderea fiilor lui Israel!

(84) Moise (pacea fie asupra sa) a zis poporului său: „O, neam al meu! Dacă voi credeți într-adevăr în Allah, încredeți-vă numai în El, dacă sunteți supuşi Lui, deoarece încrederea în Allah îndepărtează răul de voi și vă aduce numai bine!”

(85) Ei i-au răspuns lui Moise (pacea fie asupra sa) spunând: „Numai în Allah ne încredem! Doamne, nu ne lăsa pe noi pradă asupritorilor care să ne îndepărteze de credință prin tentații, tortură și crimă.”

(86) „Și izbăvește-ne prin mila Ta – Doamne – pe noi de neamul de necredincioși ai Faraonului, care ne-au înrobit, ne-au torturat și ne-au ucis!”

(87) Și Noi le-am revelat lui Moise și fratelui său Aaron (pacea fie asupra lor) să aleagă pentru neamul lor case unde să se închine lui Allah, să le îndrepte către qiblah (Ierusalim) și să împlinească rugăciunea. Și vestește-le – o, Moise! - credincioșilor că vor avea parte de sprijinul și ajutorul lui Allah, iar dușmanul lor va pieri și ei vor guverna pământul.

(88) Moise (pacea fie asupra sa) a spus: „Doamne! Tu ai dăruit lui Faraon şi căpeteniilor sale podoabe şi averi în această viață, însă ei nu Ți-au mulțumit, ba chiar s-au folosit de ele pentru a-i rătăci pe oameni. Doamne, nimiceşte averile lor şi pecetluieşte inimile lor, ca să nu creadă ei până ce nu vor vedea chinul cel dureros atunci când credința lor nu le va fi de folos!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Crezul în Allah, în victoria Sa și încrederea în El sunt dintre calitățile unui credincios puternic.
2 - Importanța rugii și faptul că ea este baza celor ce se încred în Allah.
3 - Subliniază importanța rugăciunii și obligativitatea împlinirii ei în toate religiile și în toate situațiile.
4 - Legitimitatea rugii asupra opresorului.

قَالَ قَدۡ أُجِيبَت دَّعۡوَتُكُمَا فَٱسۡتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٨٩ ۞ وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتۡبَعَهُمۡ
فِرۡعَوۡنُ وَجُنُودُهُۥ بَغۡيٗا وَعَدۡوًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدۡرَكَهُ ٱلۡغَرَقُ
قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِيٓ ءَامَنَتۡ بِهِۦ بَنُوٓاْ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَأَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٩٠ ءَآلۡـَٰٔنَ وَقَدۡ عَصَيۡتَ قَبۡلُ وَكُنتَ
مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٩١ فَٱلۡيَوۡمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنۡ
خَلۡفَكَ ءَايَةٗۚ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنۡ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ
٩٢ وَلَقَدۡ بَوَّأۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدۡقٖ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِ فَمَا ٱخۡتَلَفُواْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي
بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٩٣ فَإِن كُنتَ فِي شَكّٖ
مِّمَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ فَسۡـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقۡرَءُونَ ٱلۡكِتَٰبَ مِن
قَبۡلِكَۚ لَقَدۡ جَآءَكَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ٩٤
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ
٩٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتۡ عَلَيۡهِمۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ ٩٦
وَلَوۡ جَآءَتۡهُمۡ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٩٧

ثلاثة أرباع الحزب ٢٢

(89) A spus Allah: „Eu am răspuns rugii voastre – o, Moise și Aaron! – împotriva lui Faraon și căpeteniilor sale, așadar rămâneți statornici întru credință și nu vă îndepărtați de ea urmând calea ignoranților care nu cunosc calea adevărului.”

(90) Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare, cu ușurință și în siguranță, în timp ce Faraon și oștenii săi erau pe urmele lor, ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când a fost cuprins de valuri și l-a ajuns pe el înecul, în disperare a zis: „Eu cred că nu există altă divinitate ce merită adorată în afară de cel în care cred fiii lui Israel și eu sunt acum printre cei supuși lui Allah!”

Deoarece căința nu este acceptată în clipa în care vezi moartea cu ochii, i-a spus Allah Preamăritul:

(91) Crezi acum, când nu mai ai speranță la viață?! Tu te-ai răzvrătit împotriva lui Allah- o, Faraon – înainte de a veni la tine chinul, ai oprit de la calea Sa și erai dintre cei ce fac stricăciune, fiind rătăcit și stricător.

(92) Azi te vom scoate – o, Faraon – din mare și te vom pune pe un deal, pentru ca să fii un semn pentru cei ce vor veni după tine. Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de semnele și dovezile Noastre, ei nu cugetă la ele.

(93) Noi i-am cinstit pe fii lui Israel și le-am pregătit locuință sigură în Levantul binecuvântat și le-am dăruit lor drept hrană bunătăți, însă ei nu s-au certat în privința religiei până ce nu a venit la ei Coranul, care a confirmat ceea ce au citit în Tora din caracteristicile profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Când ei au negat acest lucru, au fost privați de patria lor. Domnul tău – o, Muhammed - va judeca în Ziua Învierii, cu privire la cele întru care nu s-au înțeles și îi va răsplăti pe fiecare după meritul lor.

(94) Iar dacă tu – o, trimisule - ai îndoială și ești nedumerit în privința Coranului coborât ție, întreabă-i pe cei care au crezut și citesc Tora dintre evrei și creștinii care citesc Biblia, ei vor confirma că ceea ce ți-a fost revelat este Adevărul, pentru că ei găsesc caracteristicile tale în cartea lor. Ți-a venit Adevărul de la Domnul tău, așadar nu fi printre cei care au îndoieli!

(95) Nu fiți dintre cei care au tăgăduit argumentele și dovezile lui Allah, așa că ei vor fi printre cei pierduți deoarece s-au expus acestui pericol din pricina necredinței. Toate aceste avertismente vin pentru a evidenția pericolul îndoielilor și tăgăduirii, deoarece nu Ne putem închipui că profetul va încălca acestea, el este infailibil.

(96) Aceia împotriva cărora se va adeveri judecata lui Allah - că vor muri necredincioși, pentru insistența lor în necredință, nu vor crede niciodată.

(97) Chiar dacă le-ar veni lor toate semnele noastre, religioase și Universale, până nu vor vedea osânda dureroasă ei nu vor crede, iar atunci credința lor nu le este de folos.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Obligația de a rămâne statornic întru credința și de a nu urma calea nelegiuților.

2 - Nu se acceptă căința celui ce își dă sufletul sau vede chinul.

3 - Iudeii și creștinii știau calitățile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), dar aroganța și încăpățânarea sunt cele ce i-au oprit de la credință.

فَلَوۡلَا كَانَتۡ قَرۡيَةٌ ءَامَنَتۡ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ إِلَّا قَوۡمَ يُونُسَ
لَمَّآ ءَامَنُواْ كَشَفۡنَا عَنۡهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
وَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٖ ٩٨ وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَأٓمَنَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ
كُلُّهُمۡ جَمِيعًاۚ أَفَأَنتَ تُكۡرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ
٩٩ وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تُؤۡمِنَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَيَجۡعَلُ ٱلرِّجۡسَ
عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ ١٠٠ قُلِ ٱنظُرُواْ مَاذَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَا تُغۡنِي ٱلۡأٓيَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ
١٠١ فَهَلۡ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثۡلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ
قُلۡ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ١٠٢ ثُمَّ نُنَجِّي
رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيۡنَا نُنجِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٣
قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي شَكّٖ مِّن دِينِي فَلَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِينَ
تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِنۡ أَعۡبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمۡۖ وَأُمِرۡتُ
أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٤ وَأَنۡ أَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٥ وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۖ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٦

(98) Şi nu a fost nicio cetate căreia Noi i-am trimis mesageri iar credinţa să-i fi fost de folos când s-a hotărât pedeapsa lor, deoarece a venit înainte de stabilirea pedepsei, cu excepţia neamului lui Iona, care, atunci când ei au crezut cu adevărat, i-am ferit pe ei de chinul umilinţei şi ruşinii în viaţa lumească şi le-am dat Noi lor bucurie până le vine sorocul.

(99) Şi de-ar fi voit Domnul tău,- o, trimisule - toţi cei de pe pământ ar fi crezut laolaltă, însă El nu doreşte aceasta pentru o înţelepciune, El rătăceşte pe cine voieşte prin dreptatea Sa şi călăuzeşte pe cine doreşte prin virtutea Sa, iar tu nu îi poţi sili pe oameni să fie credincioşi, numai Allah este cel care îi poate îndruma către credinţă.

(100) Nu poate niciun suflet să creadă singur, decât cu voia lui Allah, nu există credinţă decât prin voia Lui, aşadar nu te mâhni pentru ei. El va trimite pedeapsa umilinţei asupra acelora care nu pricep dovezile, ordinele şi interdicţiile Sale.

(101) Spune – O, trimisule – politeiştilor celor care îţi cer semne: „Priviţi la cele care sunt în ceruri şi pe pământ, unde sunt semne vădite care demonstrează Unicitatea şi puterea lui Allah!” Însă nici semnele, nici dovezile şi nici trimişii nu le sunt de folos unui neam care nu sunt pregătiţi să creadă din pricina insistenţei în necredinţă.

(102) Oare aşteaptă aceşti tăgăduitori să primească ceea ce au primit cei de dinaintea lor? O, trimisule, Spune-le : „Aşteptaţi osânda lui Allah, iar eu voi aştepta laolaltă cu voi promisiunea lui Allah.”

(103) Apoi, Noi vom coborî pedeapsa asupra lor şi îi vom salva pe trimişii noştri şi pe cei ce au crezut în ei. Ei nu vor avea parte de pedeapsa ce se abate asupra necredincioşilor. Aşa cum i-am salvat pe acei trimişi şi pe credincioşii care i-au urmat, aşa îl vom salva noi pe profet şi pe cei ce l-au urmat neîndoit.

(104) Spune - o, profetule -: „O, voi oameni, dacă sunteţi cu îndoială asupra religiei mele la care vă îndemn şi care este monoteismul pur, atunci să ştiţi că eu sunt convins că religia voastră este falsă şi nu o voi urma. Eu nu voi adora pe cei pe care îi adoraţi în afară de Allah, ci Îl voi adora pe Allah Cel care vă ia sufletul, doară mie mi s-a poruncit să fiu dintre dreptcredincioşii devotaţi întru credinţă”.

(105) De asemenea mi-a poruncit să fiu statornic în religia adevărată, să mă îndepărtez de celelalte religii şi să nu fiu dintre politeişti.

(106) Nu chema – o, trimisule - idoli şi zei în afară de Allah, sau alte lucruri care nu aduc foloase şi nici daune, iar dacă tu îi adori atunci vei fi dintre cei nelegiuiţi care invadează dreptul lui Allah şi dreptul lor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Credinţa este motivul principal care îl înalţă pe cel ce o deţine către cele mai înalte trepte şi îi oferă bunăstare lumească.

2 - Nimeni nu poate sili pe cineva la credinţă, deoarece călăuzirea se dobândeşte prin voinţa lui Allah.

3 - Versetele şi avertismentele nu sunt de folos pentru cei ce insistă întru necredinţă.

4 - Obligaţia de a fi statornic întru credinţă şi departe de religiile false şi politeism.

وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يُرِدْكَ
بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهِۦ ۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ
وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلْحَقُّ
مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ
فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ
إِلَيْكَ وَٱصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

سُورَةُ هُودٍ — ترتيبها ١١ — آياتها ١٢٣

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓر ۚ كِتَٰبٌ أُحْكِمَتْ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۚ إِنَّنِى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ ٱسْتَغْفِرُوا۟
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُۥ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَآ إِنَّهُمْ
يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا۟ مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٥﴾

(107) **Și dacă Allah te atinge – o, trimisule - cu un rău, și ai cerut să-l îndepărteze de tine, să știi că nimeni în afară de El nu-l poate îndepărta, iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge harul Său. Harul Său îi atinge pe cei care voiește El dintre robii Săi și nimeni nu poate împiedica recompensa Lui, El este Iertător al celor ce se căiesc dintre robii Săi și este Îndurător cu ei.**

(108) **Spune – o, tu trimisule: „O, oameni! V-a venit Coranul pogorât de la Domnul vostru, acela care se călăuzește și crede în el va avea de câștigat, deoarece Allah nu are nevoie de adorarea robilor Săi, iar acela care rătăcește numai el va avea de suferit. Lui Allah nu-I face rău nesupunerea robilor Săi, iar eu nu sunt păzitor peste voi, să vă păstrez faptele și să vă socotesc pentru ele!”**

(109) **Și urmează – o, trimisule - ceea ce îți este revelat de la Domnul tău, practică și fii cu răbdare la răul ce va veni de la neamul tău atunci când vei transmite mesajul primit, continuă până ce Allah îi va judeca și te va susține în această lume și îi va pedepsi în ziua de Apoi, dacă ei vor muri nesupuși.**

Surat Hud

Meccană

Din obiectivele acestui capitol:

Prezintă metodologia profetică în confruntarea neamurilor necredincioase.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) **Alif, Lam, Ra’. Am vorbit despre înțelesurile acestor litere separate în capitolul Baqara. Coranul este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, atât din punct de vedere al rimei cât și al sensului, de aceea nu găsești în el lipsă sau cusur. El a menționat cele permise și cele interzise, poruncile și interdicțiile, promisiunea, amenințarea, povestirile, etc, toate de la Cel Înțelept în planificare și legislație, un bun cunoscător al robilor Săi și a ceea ce le este de folos.**

(2) **Rezumatul acestor versete revelate profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Interzice robilor să adore pe altcineva afară de Allah. Eu sunt – o, oameni – prevenitor al pedepsei lui Allah în cazul în care nu credeți în El și vă împotriviți și sunt vestitor al răsplății Sale în cazul în care credeți în El și respectați mesajul Său.**

(3) **Cereți – o, voi oameni – iertarea păcatelor de la Domnul vostru, și întoarceți-vă la El cu regret pentru neglijența voastră pentru ca El să vă dăruiască bunăstare în această lume, până ce va veni sorocul. Să dea fiecăruia ce a meritat prin supunerea față de El răsplata completă, binemeritată. Iar cei ce se opun să știe că vor avea parte de chin dureros într-o zi groaznică – ziua de Apoi.**

(4) **Numai la Allah este întoarcerea voastră – o, voi oameni – în Ziua Învierii și El este cu putere peste toate, nimic nu-I este imposibil, viața, socoteala și reînvierea voastră sunt în puterea Sa.**

(5) **Acești politeiști își închid piepturile, pentru a ascunde ceea ce este în ele, pentru a ascunde îndoiala lor în privința lui Allah. Atunci când ei își acoperă capul cu hainele, Allah știe ce ascund ei și ceea ce destăinuiesc, doară El este Cel ce știe ce este în lăuntrul lor.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Binele și răul, beneficiul și dauna, sunt numai în mâna lui Allah.**
2 - **Este obligatoriu să urmăm Coranul și Sunna și să răbdăm la greutăți așteptând salvare de la Allah.**
3 - **Versetele Coranului certe [muhakkamah] nu au cusur și nu sunt false, iar dispozițiile sunt detaliate pe deplin.**
4 - **Este obligatoriu să ne grăbim la căință și remușcare față de păcatele săvârșite, pentru a atinge dorința și a scăpa de teamă.**